

Αποζημίωση 5.500 € πλήρωσε ο e-ΕΦΚΑ
επειδή καθυστέρησε τη σύνταξη ασφαλισμένης!!

Η πρώτη καταδίκη στην Ευρώπη Εθνικού Ασφαλιστικού Οργανισμού
λόγω καθυστέρησης της σύνταξης

Το ΔιοικΠρωτΑθ (απόφαση 1806/2021) και το ΔιοικΕφΑθ (απόφαση 3378/2023)
καταδίκασαν τον e-ΕΦΚΑ επιπλέον σε μεγάλα δικαστικά έξοδα της ασφαλισμένης

Ανοίγει ο δρόμος για διεκδίκηση αποζημίωσης και για άλλους ασφαλισμένους!

I. Η πρώτη απόφαση ανώτερου Δικαστηρίου σε Ελλάδα και ΕΕ

Το Διοικητικό Εφετείο Αθήνας με την υπ'αριθ. 3378/2023 ιστορική του απόφαση διέταξε τον e-ΕΦΚΑ να καταβάλει αποζημίωση σε ασφαλισμένη ύψους περίπου 5.500 ευρώ (ποσό, τόκοι, δικαστικά έξοδα) επειδή οι Υπηρεσίες του καθυστέρησαν να εκδώσουν την απόφαση συνταξιοδότησής της!!

Η απόφαση-σταθμός, που είναι η πρώτη στα δικαστικά χρονικά στη χώρα μας αλλά και στην ΕΕ, απέρριψε στο σύνολό της και στην ουσία την έφεση που είχε ασκήσει ο e-ΕΦΚΑ κατά της υπ'αριθ. 1806/2021 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών (6^ο τμήμα) που επίσης είχε δικαιώσει την ασφαλισμένη.

Πιο συγκεκριμένα, στις 13-3-2023 εκδικάστηκε ενώπιον του 11ου Τμήματος του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών η έφεση του e-ΕΦΚΑ κατά ασφαλισμένης η οποία είχε δικαιωθεί πρωτοδίκως με αποζημίωση ύψους 4.357 € επειδή ο e-ΕΦΚΑ καθυστέρησε να εκδώσει την απόφαση συνταξιοδότησής της.

Με την υπ'αριθ. 1806/2021 απόφασή του το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών (6^ο Τμήμα) είχε δικαιώσει την ασφαλισμένη και είχε καταδικάσει τον e-ΕΦΚΑ, όχι μόνο στην καταβολή του ανωτέρω ποσού, αλλά και εντόκως (τόκος 6% κατ'έτος από το 2019), επειδή οι Υπηρεσίες του (Υποκαταστήματα) καθυστέρησαν να προσδιορίσουν τον χρόνο ασφάλισης της ασφαλισμένης με καθεστώς διαδοχικής ασφάλισης.

Η υπ' αριθ. 1806/2021 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, που ήταν η πρώτη στη χώρα μας με παρόμοιο διατακτικό, αφορούσε πολλές χιλιάδες ασφαλισμένους αφού, την περίοδο που εκδόθηκε, οι εκκρεμούσες συντάξεις όλων των κατηγοριών ανέρχονταν σε πάνω από 200.000. Η έκδοσή της υποχρέωσε τότε τον e-ΕΦΚΑ και το Υπουργείο Εργασίας να επισπεύσουν την εκκαθάριση των κύριων συντάξεων των προηγούμενων ετών, υπό τον φόβο τής έγερσης μαζικών αγωγών αποζημίωσης από τους συνταξιούχους σε βάρος του e-ΕΦΚΑ και του Ελληνικού Δημοσίου.

Έτσι το Υπουργείο Εργασίας, μετά την έκδοση της 1806/2021 απόφασης, θέσπισε τη συμμετοχή των ιδιωτών (λογιστών-δικηγόρων) στην έκδοση των συντάξεων με το άρθρο 257 του ν. 4798/2021 (ΦΕΚ Α 68), καθώς επίσης και τον θεσμό τής «fast-track» κύριας σύνταξης («ταχείας απονομής») με τα άρθρα 48-54 του ν. 4921/2022 (ΦΕΚ Α 75), ενώ σχετικά πρόσφατα με το άρθρο 88 του ν. 5018/2023 (ΦΕΚ Α 25) θέσπισε και την προκαταβολή τής επικουρικής σύνταξης (βλ. τις από 11-2-2023 ανακοινώσεις της ΕΝΥΠΕΚΚ).

II. Το ιστορικό τής υπόθεσης που οδήγησε στην έκδοση της 3378/2023 απόφασης ΔΕφΑΘ

Η ασφαλισμένη παραιτήθηκε λόγω συνταξιοδότησης τον Οκτώβριο του 2010 και η σύνταξη γήρατος, που υπολογίστηκε στο ποσό των 588,38 ευρώ, καταβλήθηκε μετά από 4 χρόνια και 7 μήνες (το 2015)!!

Ο ασφαλιστικός της φάκελος μάλιστα διαβιβαζόταν σε διάφορα Υποκαταστήματα του τέως ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (Πατησίων, Νίκαιας, Συντάγματος) με καθυστέρηση πολλών μηνών. Τελικά, μετά την έκδοση της οριστικής συνταξιοδοτικής απόφασης, η ασφαλισμένη προσέφυγε στη Δικαιοσύνη καταθέτοντας αγωγή κατά του e-ΕΦΚΑ.

Με την αγωγή της η ασφαλισμένη ζήτησε να υποχρεωθεί ο e-ΕΦΚΑ να της καταβάλει νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την ολοσχερή της εξόφληση, το ποσό των 4.546,80 ευρώ ως αποζημίωση, κατά τα άρθρα 105 και 106 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα, για την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη από παράνομες ενέργειες και παραλείψεις των οργάνων τού e-ΕΦΚΑ, αφού είχαν ως συνέπεια τη μεγάλη καθυστέρηση για τον προσδιορισμό

τού χρόνου ασφάλισής της στο Ι.Κ.Α., στο πλαίσιο ελέγχου των προϋποθέσεων περί διαδοχικής ασφάλισης.

Ειδικότερα η ασφαλισμένη υποστήριξε ότι ο έλεγχος των ασφαλιστικών της στοιχείων καθυστέρησε, αφού ακολούθησε από την αρχή νέα σειρά αναμονής εξέτασης του φακέλου της από το Υποκατάστημα Πατησίων, στο οποίο ο όγκος των εκκρεμών υποθέσεων ήταν μεγάλος και ο αριθμός των υπαλλήλων ελάχιστος.

Περαιτέρω τα ένσημά της δόθηκαν στο Τμήμα Ανακεφαλαίωσης τον Νοέμβριο του 2012 και έπειτα από σημαντική καθυστέρηση εστάλησαν σχετικά έγγραφα προς έλεγχο τους στα Υποκαταστήματα του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Πλατείας Συντάγματος, Νίκαιας και Πατησίων, ενώ οι απαντήσεις των τελευταίων ολοκληρώθηκαν τον Απρίλιο του 2014!

Εξάλλου, ακόμα και μετά την έκδοση της απόφασης του Διευθυντή του Υποκ/τος ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Πατησίων με τον τελικό υπολογισμό τού χρόνου ασφάλισής της, το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους επαναπροώθησε την υπόθεση στο Υποκ/μα ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Πατησίων λόγω εφαρμογής διαφορετικών ασφαλιστικών διατάξεων που είχαν στο μεταξύ νομοθετηθεί.

Έτσι, ενόψει των ανωτέρω, η ενάγουσα υποστήριξε στην αγωγή της ότι με τις ανωτέρω ενέργειες και παραλείψεις των οργάνων του e-ΕΦΚΑ, καθυστέρησε παράνομα ο προσδιορισμός τού χρόνου ασφάλισής της στο τ.ΙΚΑ για χρονικό διάστημα τεσσάρων (4) ετών (από 19-5-2011, που είχε καταθέσει τα ασφαλιστικά της βιβλιάρια, έως 28-5-2015 που εκδόθηκε τελικά η συνταξιοδοτική της απόφαση από τον Διευθυντή του Υποκ/τος ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Πατησίων).

Ως αποτέλεσμα των παραπάνω παράνομων -όπως επικαλέστηκε η ασφαλισμένη- πράξεων και παραλείψεων, απώλεσε τμήμα τής σύνταξής της κατά το χρονικό διάστημα από 9-10-2010 έως 31-8-2012, ποσού 189,45 ευρώ μηνιαίως, το οποίο αντιστοιχεί στο καταβαλλόμενο ποσό από τον συμμετέχοντα ασφαλιστικό οργανισμό (όπως υπολογίσθηκε με τροποποιητική πράξη του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους). Κι αυτό γιατί, σύμφωνα με το άρθρο 60 παρ. 1 του π.δ. 169/2007, απαγορεύεται η αναδρομική αναγνώριση οικονομικών δικαιωμάτων για συντάξεις, πέραν της τριετίας. Για τον λόγο αυτό, η ασφαλισμένη ζήτησε να υποχρεωθεί το εναγόμενο να της καταβάλει νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την ολοσχερή της εξόφληση, το ποσό των 4.546,80 ευρώ

(189,45 ευρώ X 24 μήνες) ως αποζημίωση κατά τα άρθρα 105 και 106 του Εισ.Ν.Α.Κ.

Από την άλλη πλευρά, ο e-ΕΦΚΑ με τις απόψεις και το υπόμνημά του στον πρώτο βαθμό προέβαλε ότι δεν υφίσταται καμία παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά εκ μέρους των οργάνων του και ότι τηρήθηκαν οι νόμιμες διαδικασίες και βεβαιώθηκε ο ορθός χρόνος ασφάλισης της ενάγουσας που γνωστοποιήθηκε και στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους.

Περαιτέρω, ο e-ΕΦΚΑ υποστήριξε ότι, προκειμένου να ολοκληρωθεί η ανακεφαλαίωση των ενσήμων της ενάγουσας, έπρεπε να γίνουν έλεγχοι ασφάλισης, που ήταν απαραίτητοι για να διαπιστωθεί ο χρόνος τής πραγματικής απασχόλησής της στην ασφάλιση του τ.ΙΚΑ, οι οποίοι εκκρεμούσαν σε τρία διαφορετικά Υποκαταστήματα. Επιπλέον, ο e-ΕΦΚΑ υποστήριξε ότι οι αξιώσεις της ενάγουσας αναφορικά με το επίδικο χρονικό διάστημα (από Οκτώβριο του 2010 έως και Αύγουστο του 2012) έχουν υποπέσει στη διετή παραγραφή, που προβλέπεται από τα άρθρα 48-49 του ν.δ. 496/1974 και τα άρθρα 90-91 του ν. 2362/1995.

III. Το σκεπτικό-διατακτικό τής ιστορικής 1806/2021 απόφασης ΔΠρΑθηνών

Στην ιστορική του απόφαση με αριθμό 1806/2021 το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών (6^ο Τμήμα) συμπέρανε ότι η ζημία τής ενάγουσας τελεί σε αιτιώδη συνάφεια με την παράνομη καθυστέρηση ως προς τον προσδιορισμό του χρόνου ασφάλισής της στο τ.ΙΚΑ, στο πλαίσιο ελέγχου των προϋποθέσεων περί διαδοχικής ασφάλισης. Επομένως, στοιχειοθετείται ευθύνη του Ασφαλιστικού Οργανισμού προς αποζημίωση, σύμφωνα με τα άρθρα 105 και 106 του Εισ.Ν.Α.Κ.

Επίσης αποφάνθηκε ότι η αξίωση της ενάγουσας δεν είχε υποπέσει στην πενταετή παραγραφή που προβλέπεται για τις απαιτήσεις κατά του ΙΚΑ, η οποία ξεκίνησε από τη γένεσή της, ήτοι από την έκδοση τροποποιητικής πράξης τής Γενικής Διεύθυνσης Χορήγησης Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, με την οποία η σύνταξή της αυξήθηκε στο ποσό των 782,68 ευρώ, από 1-9-2012, λόγω μη αναγνώρισης οικονομικών δικαιωμάτων για συντάξεις, πέραν της τριετίας, κατ' εφαρμογή του άρθρου 60 παρ. 1 του π.δ. 169/2007. Η παραγραφή, σύμφωνα με την απόφαση 1806/2021, δεν είχε συμπληρωθεί έως την επίδοση της

αγωγής (1-2-2019), ενώ η διετής παραγραφή του άρθρου 48 παρ. 5 του ν.δ. 496/1974 δεν εφαρμόζεται στον εναγόμενο e-ΕΦΚΑ.

Με βάση τις παραπάνω παραδοχές, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο έκρινε ότι ο e-ΕΦΚΑ πρέπει να υποχρεωθεί να καταβάλει αποζημίωση στην ασφαλισμένη. Συγκεκριμένα, καταλήγει: «Υποχρεώνει το εναγόμενο να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των τεσσάρων χιλιάδων τριακοσίων πενήντα επτά ευρώ και τριάντα πέντε λεπτών (4.357,35 ευρώ), νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής (1-2-2019) και μέχρι την ολοσχερή της εξόφληση.».

IV.Τι επικαλέστηκε ο e-ΕΦΚΑ στην έφεσή του που συζητήθηκε στις 13-3-2023 και απορρίφθηκε με την ιστορική απόφαση 3378/2023 του ΔΕφΑθηνών

Με την έφεσή του, που εκδικάστηκε ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών στις 13-3-2023, ο e-ΕΦΚΑ ζήτησε την εξαφάνιση της υπ'αριθ. 1806/2021 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών καθότι «με εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και λοιπή αιτιολογία δέχθηκε ως βάσιμη την αγωγή της εφεσίβλητης και ειδικότερα ότι στην εφεσίβλητη επήλθε ζημία από την παράνομη καθυστέρηση ως προς τον προσδιορισμό του χρόνου ασφάλισης της στο ΙΚΑ από τα όργανα αυτού και περαιτέρω καθότι εσφαλμένα δέχθηκε ότι η αξίωση της εφεσίβλητης δεν έχει υποπέσει στην παραγραφή.».

Περαιτέρω, στην έφεσή του ο e-ΕΦΚΑ υποστήριξε ότι «η εκκαλούμενη απόφαση, δεχόμενη ότι το χρονικό διάστημα των 4 ετών -το οποίο απαιτήθηκε για τη διεκπεραίωση της υπόθεσης της εφεσίβλητης από τον εναγόμενο ασφαλιστικό οργανισμό- υπερβαίνει το εύλογο χρονικό διάστημα εντός του οποίου όφειλε το εναγόμενο να διεκπεραιώσει την υπόθεση της εφεσίβλητης, χωρίς όμως και να προσδιορίζει ποιο ήταν κατά την κρίση της το εύλογο, έσφαλλε και πρέπει για τον λόγο αυτό να εξαφανιστεί.».

Επίσης ο e-ΕΦΚΑ υποστήριξε στην έφεσή του ότι η υπ'αριθ. 1806/2021 πρωτόδικη απόφαση, «δεχόμενη χωρίς μάλιστα ειδικότερη αιτιολογία, παρά μόνο την παρέλευση του χρόνου των 4 ετών, ότι το χρονικό διάστημα των 4 ετών υπερβαίνει το εύλογο, όταν, όπως προαναφέρθηκε, για τις περιπτώσεις κανονισμού ή ανακαθορισμού σύνταξης με βάση τις διατάξεις περί διαδοχικής ασφάλισης, μπορεί να απαιτηθεί χρονικό διάστημα έως και 5 έτη κι ενώ ήταν

γνωστό τοις πάσι η αθρόα έξοδος σε συνταξιοδοτικό καθεστώς των υπαλλήλων του δημοσίου κατά τα τελευταία έτη, έσφαλλε και πρέπει και για τον λόγο αυτό να εξαφανιστεί».

V. Τί αποφάνθηκε το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών με την υπ' αριθ. 3378/2023 ιστορική του απόφαση

Όλοι οι παραπάνω ισχυρισμοί τού e-ΕΦΚΑ απορρίφθηκαν στην ουσία από το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών που, με την υπ' αριθ. 3378/2023 απόφασή του, επέβαλε στον e-ΕΦΚΑ και τα δικαστικά έξοδα.

Είναι υψηλού επιπέδου οι δικανικές κρίσεις τής απόφασης τόσο επί της ουσίας όσο και επί του ζητήματος της παραγραφής που προέβαλε ο e-ΕΦΚΑ. Ειδικότερα το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών αποφάνθηκε ότι:

«8. Επειδή, ήδη, το εκκαλούν Ν.Π.Δ.Δ., με την κρινόμενη έφεση, προβάλλει καταρχάς ότι έσφαλε το πρωτοβάθμιο δικαστήριο κρίνοντας το χρονικό διάστημα των τεσσάρων (4) ετών που μεσολάβησε από τις 19-5-2011 μέχρι τις 28-5-2015 υπερέβαινε τον εύλογο χρόνο, ... δεδομένου, εξάλλου, ότι στην εκκαλούμενη απόφαση δεν προσδιορίζεται το χρονικό διάστημα που θεωρείται εύλογο. Επικαλείται δε τη διάταξη της παρ. 9 του άρθρου 22 του ν. 4387/2016 (...), σύμφωνα με την οποία το χρονικό διάστημα που απαιτείται για τον κανονισμό ή τον ανακαθορισμό της σύνταξης συνταξιούχου του Δημοσίου με βάση τις περί διαδοχικής ασφάλισης διατάξεις δύναται να ανέρχεται σε πέντε (5) έτη.

Ωστόσο, πέραν του ότι η διάταξη της παρ. 9 του άρθρου 22 του ν. 4387/2016 είναι μεταγενέστερη του ενδίκου χρόνου, αλυσίτελώς γίνεται επίκλησή της στην έφεση, δεδομένου ότι αυτή αφορά τον προσδιορισμό του χρονικού διαστήματος για το οποίο είναι δυνατή η αναγνώριση αναδρομικών οικονομικών δικαιωμάτων εις βάρος του Δημοσίου και δεν σχετίζεται με το ζήτημα του απαιτούμενου για τη διεκπεραίωση ασφαλιστικής υπόθεσης χρόνου, όπως εσφαλμένως υπολαμβάνει ο εκκαλών ασφαλιστικός φορέας.

(...)Σύμφωνα όμως με όσα έγιναν δεκτά από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, η ζημία της εφεσίβλητης, η οποία συνίστατο στη στέρηση των συνταξιοδοτικών παροχών της κατά το χρονικό διάστημα από 9-10-2010 έως 31-8-2012, επήλθε από τις παράνομες καθυστερήσεις των οργάνων του εκκαλούντος κατά τη διεκπεραίωση της υπόθεσής της, όπως αυτές περιγράφονται σε προηγούμενη

σκέψη και, συνεπώς, αυτή είχε δικαίωμα να ασκήσει αποζημιωτική αγωγή εναντίον του, είναι δε διαφορετικό το ζήτημα της άσκησης τέτοιας αγωγής κατά του Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο δεν συναρτάται με την ένδικη υπόθεση.

Τέλος, το εκκαλούν πλήττει την ορθότητα της κρίσης της εκκαλούμενης απόφασης περί μη παραγραφής της αξίωσης της εφεσίβλητης, προβάλλοντας ότι, με δεδομένη τη γένεση της αξίωσης στις 9-10-2010 και την κατάθεση της αγωγής στις 24-11-2015, η επίδοση της αγωγής την 1^η-2-2019 δεν διέκοψε την πενταετή παραγραφή, η οποία κατά τον εν λόγω χρόνο είχε συμπληρωθεί. Ο λόγος αυτός της έφεσης, πέραν του ότι πρωτοδίκως είχε διατυπωθεί διαφορετικά, αφού το εκκαλούν, στο υπόμνημά του, αναφερόταν στη διετή παραγραφή των άρθρων 48 και 49 του ν.δ. 496/1974 και 90 και 91 του ν.2362/1995, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Και τούτο διότι, σύμφωνα με τη σχετική ορθή κρίση της εκκαλούμενης απόφασης, η παραγραφή της ένδικης αξίωσης ξεκίνησε από την έκδοση της 32675/1-9-2015 τροποποιητικής πράξης του Γ.Λ.Κ. και, κατά συνέπεια, δεν είχε συμπληρωθεί την 1η-2-2019, οπότε επιδόθηκε η ένδικη αγωγή. Αντιθέτως η εφεσίβλητη, με το υπόμνημα που νομίμως κατέθεσε, υποστηρίζει ότι η κρίση του πρωτοδίκου δικαστηρίου είναι ορθή και ζητεί την απόρριψη της κρινόμενης έφεσης.».

Εξάλλου, στην απόφαση παρατίθενται περαιτέρω τα εξής:

«9. Επειδή, το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη όσα προεκτέθηκαν, κρίνει ότι η κατά τα ανωτέρω παράνομη καθυστέρηση των οργάνων του εκκαλούντος ασφαλιστικού φορέα κατά τη διαδικασία διεκπεραίωσης της συνταξιοδοτικής υπόθεσης της εφεσίβλητης τελούσε σε αιτιώδη συνάφεια με τη ζημία που υπέστη η τελευταία, συνιστάμενη στη στέρηση των συνταξιοδοτικών παροχών που εδικαιούτο κατά το χρονικό διάστημα από 9-10-2010 έως 31-8-2012 και τις οποίες όφειλε να της καταβάλει ο συμμετέχων ασφαλιστικός οργανισμός στο πλαίσιο της διαδοχικής ασφάλισης. Συνεπώς, το εκκαλούν Ν.Π.Δ.Δ. υπείχε υποχρέωση προς αποζημίωση της εφεσίβλητης κατά τις διατάξεις των άρθρων 105 και 106 του Εισ.Ν.Α.Κ., σύμφωνα με τη σχετική ορθή κρίση της εκκαλούμενης απόφασης, απορριπτομένων των περί του αντιθέτου υποστηριζόμενων στην έφεση ως αβασίμων.».

VI. Πριν λίγες μέρες ο ΕΦΚΑ συμμορφώθηκε με τις δικαστικές αποφάσεις και κατέβαλε στην ασφαλισμένη 5.641,34 € για την καθυστέρηση της σύνταξής της

Την προηγούμενη εβδομάδα η ασφαλισμένη, που δικαιώθηκε σε α' και β' βαθμό από τα Διοικητικά Δικαστήρια, με απόγραφο που κοινοποίησε στον e-ΕΦΚΑ ζήτησε να λάβει την αποζημίωση που επιδίκασαν και τα δύο Δικαστήρια (Πρωτοδικείο και Εφετείο) συν τους τόκους, τη δικαστική δαπάνη και τα δικαστικά έξοδα. Ειδικότερα, η ασφαλισμένη ζήτησε και έλαβε από τον e-ΕΦΚΑ τα παρακάτω ποσά:

- 1) Για κεφάλαιο που επιδικάστηκε το ποσό των 4.357,35 ευρώ.
- 2) Για τους τόκους τού κεφαλαίου αυτού 519,31 ευρώ.
- 3) Για έξοδα λήψης απογράφου 185,68 ευρώ.
- 4) Για έξοδα αντιγράφου και αντιγραφικά δικαιώματα 25 ευρώ.
- 5) Για επιδικασθείσα δικαστική δαπάνη 454 ευρώ.
- 6) Για σύνταξη της παραγγελίας προς επίδοση και την επίδοσή της 100 ευρώ.

Η ασφαλισμένη τελικώς, μετά τον επιτυχή δικαστικό της αγώνα, έλαβε από τον e-ΕΦΚΑ το ποσό των 5.641,34 ευρώ.

VII. Ανοίγει ο δρόμος και για άλλους ασφαλισμένους για διεκδίκηση αποζημίωσης

Από όσα εκτέθηκαν ανωτέρω, γίνεται κατανοητό ότι είναι απολύτως δικαιολογημένο το μεγάλο και πανελλήνιο ενδιαφέρον για την ιστορική απόφαση 3378/2023 του Διοικητικού Εφετείου καθόσον εκκρεμούν και αρκετές ακόμη αγωγές ασφαλισμένων, που η έκδοση των συντάξεών τους (κύριας και επικουρικής) έχει καθυστερήσει για αρκετό χρόνο και οι οποίοι θα μπορούν να κάνουν χρήση της σχετικής νομολογίας προκειμένου να απαιτήσουν και αυτοί αποζημίωση λόγω της ζημίας που υπέστησαν από την καθυστέρηση χορήγησης της σύνταξής τους από τον e-ΕΦΚΑ ή τα πρώην Ταμεία του που εντάχθηκαν οργανικά έως σήμερα σε αυτόν.

Η υπ' αριθ. 3378/2023 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών είναι επίσης σημαντική **και** λόγω της ομολογίας του e-ΕΦΚΑ στο δικόγραφο της έφεσης ότι, λόγω του μεγάλου αριθμού δημοσίων υπαλλήλων που συνταξιοδοτήθηκαν, οι

προσφερόμενες υπηρεσίες του προς τους ασφαλισμένους-μέλη του δύνανται να καθυστερούν έως και τα πέντε (5) χρόνια(!), τη στιγμή που πολλοί αρμόδιοι υπουργοί τής σημερινής, αλλά και της προηγούμενης κυβέρνησης, έχουν διαβεβαιώσει ότι οι συντάξεις χορηγούνται εντός τριών μηνών προωθώντας και αντίστοιχες νομοθετικές ρυθμίσεις!

Την υπόθεση χειρίστηκε ο επιφανής εργατολόγος κ.Ιωάννης Γλέζος σε πρώτο και δεύτερο βαθμό, μετά από γνωμοδότηση του Καθηγητή και Προέδρου της ΕΝΥΠΕΚΚ κ.Αλέξη Μητρόπουλου.

Αλέξης Π. Μητρόπουλος (Καθηγητής ΕΚΠΑ-Πρόεδρος ΕΝΥΠΕΚΚ)

Αγγελική Α. Μητροπούλου (Διδάκτωρ-Δικηγόρος)